

18.7.36

שוחחתי עם סטיין על הכנות לוועדה. הוא סבור שסיריל הוא צר מוח ולא חפשי מאנטישמיות, וגם שאר חברי הועדה לא חשובים. הוא מוכן להשתתף בהכנות, אבל רק מאמצע אבגוסט, לארץ יסע אבל רק עד לפני סוף אוקטובר. כל הנסיעה קשה בשבילו כי הוא מאבד לא רק העבודות שלזמן העדרו - אלא גם האפשרויות העתידות הקשורות בעבודות אלו.

יהיה צורך לדעתו לעשות הנחות.

אמרתי לו דיה הסכנה בהנחות שתעשה אנגליה. לא לנו לעשות הנחות. אולם עלינו להגיש הצעות קונסטרוקטיביות, שיש בהן הבטחת העניינים המוצדקים של הערבים. אבל כל מלחמתנו בועדה תהיה מכוונת נגד הנחות על חשבוננו.

הוא מסכים לנוק העצום שבהפסקת עליה (במצב הרוח הלונדוני - גם זו לטובה!)

19.7.36

בתשובה לשאלתי הטלגרפית עונה משה: "לשאלת ווילנסקי ענה המוצנף (המופתח?) גבול סופי אחוז גבורות (80%) ממספרם. מהתנגדות חברים להצעתי להעביר הדיון מגבולות סופיים למכסת רבוי בזמן מסוים הוריתי לוויילנסקי לענות כל התחייבות לגבול סופי בלתי אפשרית לנו ומחוסרת ממש בשבילם (מדוע?) התביעה להשארוחנו מועטים גם בלתי מוצדקת בהסכימנו להכנס למסגרתם